

Filthy & Sly / Cars Suck scooterrun 2004

Jessica, Elvis och jag planerade tidigt på våren att åka till denna träff, mitt i Tyskland och mitt i sommaren kan bara betyda bra väder, eller..?

Valet på scooter för Jessica och mig föll på min Touring cut-down med T-5 motor, om inte annat så har den en stor kromad pakethållare.

Vi lämnade Furulund på torsdag morgon den 1 juli vid sjutiden iklädda regnställ av förekommen anledning. Redan efter 3km fick vi stanna då Jessica tyckte att det luktade bränt, regnställ och up&over-ljuddämpare går inte alltid så bra ihop.

Resan över øresundsbron och genom Danmark gick fint trots øsregn och blåst hela vägen.

På en mack i Danmark kom ett par norrlänningar fram till oss, tittade på min scooter och sa ”jasså du har en 200 motor i din Vespa”, ”nä” sa jag, ”jaha” sa norrlänningarna...

Vid lunchtid var vi framme vid Rødby för att ta färjan till Tyskland, 4-5h semesterkö med bilar avverkades på några sekunder, snacka om att man var glad att köra scooter!

Framme i Tyskland var semestervädret soligt och fint, fast bara de första tre milen, sedan började det tokregna och snart även vindbyar i styv kuling.

Efter ca 50 mil tyckte vi att det kunde vara dags att hitta något trevligt gasthaus för natten, av från Autobahn och in på småvägar, inget trevligt gasthaus i sikte men till slut efter ytterligare några mil hittade vi ett bra hotell.

Scootern parkerades i det lyxiga hotellgaraget och hotellrummet gjordes tillfälligt om till torkrum för våra våta kläder, även byxpressen fick jobba hårt med att torka kläder.

Efter en härlig frukost tittar vi ut på ett lika härligt väder, dags att köra!

Någon där uppe tyckte nog att våra kläder hade blivit lite väl torra så bara efter några mil öppnade sig himmeln fullständigt igen.

De första femton milen rullade på i skönt 100km/h tempo men då jag drog på och i full karriär körde om några lastbilar började scootern låta ’tokmycket’, in i väggrenen och kolla – hela ljuddämparburken hade brutits av och var spårlost försvunnen. Man kan för sakens skull meddela att ingen av oss ville gå ut på en trefilig frifarts Autobahn och leta ljuddämpare.

Med toapapper i ørontrumpeterna tog vi oss fram de resterande fem milen till orten där träffen låg.

Øl och chips inhandlades och vi gjorde en ljudlig entré på det jätte stora träffområdet.

Upp med tält och øl.

Någon glad tysk bonde kom dragandes på en toalettvagn som han tyckte skulle stå bra bredvid vårt tält... men det tyckte inte vi, trots øvertalningsförsök tyckte han fortfarande att toan skulle stå precis där, men varken Jessica eller jag tycker att toalettvagnar är mysigaste grannarna så det blev att packa ihop och flytta igen... tur att vi hade köpt øl i alla fall!

Scootrar och scooterister anlände under hela dagen, dock endast en bråkdel av det antal som brukar komma, øsregnet och vinden avskräckte de flesta men det finns en kärna scooterister i Tyskland som till varje pris tar sig fram till träffarna och det är i denna kärna många av våra vänner finns!

Alla scooterhandlare i närheten kontaktades för att få tag på en T5-ljuddämpare till mig, scooter center Köln som skulle dit dagen efter var de enda som hade och de lovade att ta med en ljuddämpare, prima!

På kvällens allniter spelade tysklands absolut bästa run DJ’s, Champ och Sunny vilket automatiskt innebär dans fram till småtimmarna innan det var dags att springa genom hagelskurarna till sitt numera ganska fuktiga tält.

På lördagen var det stor delmarknad, begagnat, nytt, kläder, skivor etc. Nu skulle jag få min ljuddämpare!

Trodde jag, men dom hade glömt den!

Det enda användbara jag kunde hitta var ett Simonieffektblås till PX där ljuddämpardelen var användbar.

Ett par øl byttes mot kemisk metall och med hjälp av det och ett par gasvagnar monterades ljuddämparen ytterst hjälpligt på plats så att de 75 milen hem inte skulle göra oss så pass döva att vi endast skulle kunna använda våra nyinhandlade vinylsinglar till frisbee.

När jag var färdig med ljuddämparen lämnades det øverblivna till scooterskrothandlaren och man kunde då inkassera ett par tre kalla øl för detta!

Andreas Wrobel hade sin bromsbänk med sig där man för ett par euro kunde få papper på hur slø ens scooter verkligen är, tydligen testades øver 80(!) scootrar denna dag.

Efter hand som dagen gick avverkades diverse scooterlekar, custom show, burn out tävling mm.

Tvåa i burn out tävlingen var f.ø. en tjej! Heder åt henne.

Då scooterrunet endast erbjöd pommes som alternativ till feta korvar, besökte vi den enda restaurangen på stället, menyn visade lax-schnitzel med potatis men dom förklarade att lax-schnitzel var gjort av malt oxkött, skumt. Tur att de hade pommes!

Även lördagskvällens musik var ytterst dansant och stämningen var underbar trots att ösregn, hagel och stormbyar som gick hårt åt tält och scooterrister.

Vid midnatt var det prisutdelning och vi erövrade priset ”best flattest butt” vilket på ren norrländska betyder ”längsta färdväg”, vi fick många glada tillrop då de förstod att två personer trotsat ösregnet och blåsten på en cut-down med super corsa sadel och up&cover!

När alla hade mjuknat till i hjärnan var det storstilad kysstävling uppe på scenen, vem som kysste vem var inte så viktigt men den som kysstes längst vann tävlingen och det var två (hetro)-scooterboys.

På söndagen gav vi oss av ganska tidigt, Jessica och jag hade bestämt oss för att ta färjan från Nordtyskland till Sydsverige och då tjäna ca 15 mil jämfört med att köra igenom Danmark.

Naturligtvis regnade och blåste det också på söndagen, men man kan som bekant inte bli mer än helt genomblöt.

Efter 20 mil såg vi inte var Elvis hade blivit av och stannade sålunda i väggrenen, efter ett tag kom en tysk scooterrist och meddelade att han hade hjälpt Elvis att skruva fast ljuddämparen som hade lossnat (skulle alla verkligen ha problem med ljuddämparen denna resa?).

Snart kom Elvis i full karriär på sin trimmade metallicgröna scooter och vi fortsatte färden norröver. Nu var det min tur igen då den kemiska metallen på min ljuddämpare hade gett sig nästan helt, men ljuddämparen fixades snabbt och dåligt med ett par sönderskurna red bullburkar.

I höjd med Hamburg skildes våra vägar åt, Jessica och jag turistade ett par timmar i Lübeck innan vi embarkerade färjan, intog hytten och bytte genomvåta kläder mot endast halvblöta.

Mycket mer otur med vädret än så har vi endast haft en gång tidigare i Tyskland, på ett påskrun då det var 20 – 30cm snö när Mange och jag skulle köra hem. (nej det var inget snöskoterrun!)

Hemma igen uppkommer frågan om vi även 2005 kommer att åka 150 mil i ösregn? Svaret är troligen att vi kommer att göra det för att träffa vännerna, se alla extrema scootrar, dansa till världens bästa musik och den underbara stämningen på en sådan här scooterträff gör att även i fortsättningen oavsett väder kommer vi att åka på sådana här träffar!

Bilder: Jessica Henriksson <http://soulscooter.com/bilder/suck/>

Text: Calle Krokstade